

«Ο κινηματογράφος στην εποχή της κρίσης»

Ο καιρός πλησιάζει! Μια χιονοστιβάδα κυλά κι έρχεται κατά πάνω μας, μια τρομερή θύελλα ετοιμάζεται να ξεσπάσει... Είναι κιάλας κοντά μας κι όπου να 'ναι θα σαρώσει την τεμπελιά, την αδιαφορία, και την χαινωτική πλήξη της κοινωνίας μας! «Οι Τρεις Αδελφές», Τσέχωφ

Το 2009 μαζί με την κρίση ξεκίνησε στο χώρο του κινηματογράφου μια τεραστία σύγκρουση με σκοπό τον προσανατολισμό της κρατικής ενίσχυσης στο ιδιωτικό κεφαλαίο παραγωγής και διανομής του κινηματογράφου. Ως κύριο προπαγανδιστή της και φορέα αυτής της αντίληψης βρήκε μια ομάδα παραγωγών και σκηνοθετών που εκείνη την περίοδο διαλαλούσαν παντού για την «άνοιξη του κινηματογράφου», ότι «η κρίση είναι ιδανική εποχή για τον κινηματογράφο» και αλλιά τέτοια τραγελαφικά.

Αποτέλεσμα αυτής της διαδικασίας είναι και ο νόμος που πέρασε το Υπουργείο Πολιτισμού για τον κινηματογράφο. Νόμος-ταφόπλακα για τους δημιουργούς και εργαζόμενους στο χώρο αυτό, του οποίου τα καταστροφικά του αποτελέσματα είναι πλέον ορατά.

Ενδεικτικό είναι ότι σκοπός του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου με βάση το νέο νόμο δεν είναι πλέον «η προστασία, ενίσχυση και ανάπτυξη της κινηματογραφικής τέχνης στην Ελλάδα», αλλά «η προστασία, ενίσχυση και ανάπτυξη βιώσιμης και ανταγωνιστικής κινηματογραφικής βιομηχανίας στην Ελλάδα»!

Αυτή η εξέλιξη δεν είναι μόνο μια ελληνική πραγματικότητα. Βλέπουμε να χάνουμε τα δικαιώματα και τη στήριξη που είχαμε κατακτήσει από το κράτος, όχι γιατί είναι ανίκανες οι κυβερνήσεις και τα κόμματά τους, αλλά γιατί τα αστικά κράτη «αποσύρονται» συνειδητά από την οικονομική ενίσχυση του πολιτισμού, ώστε το τεχνητά δημιουργημένο κενό να καλυφθεί από τις δυνάμεις της «αγοράς».

Σε «τροχιά» εφαρμογής του στρατηγικού στόχου της Ευρωπαϊκής Ένωσης για πλήρη εμπορευματοποίηση του πολιτισμού, με αιχμή τον οπτικοακουστικό τομέα, μπαίνουν όλα τα κράτη - μέλη της.

Σύμφωνη με αυτή τη στρατηγική είναι η απόφαση για το κλείσιμο του Βρετανικού Συμβουλίου Κινηματογράφου, που πάρθηκε από την κυβέρνηση της Βρετανίας στο πλαίσιο της συνολικής μείωσης κατά 40% του προϋπολογισμού του υπουργείου Πολιτισμού.

Ανάλογες εξελίξεις είναι η απόφαση για συρρίκνωση του τσέχικου Κέντρου Κινηματογράφου ή η απόφαση της ιταλικής κυβέρνησης για μείωση του προϋπολογισμού του υπουργείου Πολιτισμού κατά 400 εκατομμύρια ευρώ μέσα στα επόμενα τρία χρόνια.

Στη Γαλλία κλείνουν πολιτιστικά ιδρύματα και φορείς, ενώ στην Ουγγαρία καταργείται εντελώς το υπουργείο Πολιτισμού!

Την ίδια στιγμή, μεγάλες εταιρίες όπως ο γαλλικός όμιλος Vivendi -ένα βιομηχανικό σύμπλεγμα που οι δραστηριότητές του εκτείνονται από τον κινηματογράφο και την τηλεόραση μέχρι τις τηλεπικοινωνίες και τα ψηφιακά παιχνίδια- με κέρδη που διατηρούνται σε σταθερά υψηλά επίπεδα, όντως βλέπουν την οικονομική κρίση για ευκαιρία (το 2009 ήταν 2,6 δισ. ευρώ και το 2010 έκλεισαν στα 2,7 δισ. ευρώ).

Οι καλλιτέχνες και εργαζόμενοι στο χώρο της τέχνης και του πολιτισμού καλούμαστε να ανατρέψουμε τα σχέδια της ολοσχερούς παράδοσης του πολιτισμού στις απαιτήσεις και τα συμφέροντα των λίγων.

Η τέχνη σε τέτοιες δύσκολες περιόδους πρέπει να αναζητήσει τον χαμένο της πυρήνα, να πάρει θέση και να δώσει ελπίδα και προοπτική στην κοινωνία.

Αυτό πρέπει να καταλάβουμε, αλλιώς ο κόσμος θα μας γυρίσει την πλάτη.

Κώστας Σταματόπουλος, σκηνοθέτης

Δημοσιεύτηκε 21 / 09 / 2011 στο διαδικτυακό τόπο <http://www.newsbomb.gr>